

De Levenseindekliniek

Deze week werd bekend dat Nederland een Levenseindekliniek krijgt, waar mensen die voldoen aan de zorgvuldigheidseisen die de euthanasiewet stelt – maar geen arts kunnen vinden die hen wil helpen – een beroep op kunnen doen voor hulp om het leven te beëindigen. Het idee van een levenseindekliniek is niet nieuw. Tijdens THE END zijn drie speelfilms en een documentaire te zien, die een stervenskliniek als onderwerp hebben.

KILL ME PLEASE

Regie: Olias Barco.
Komedie, 2010,
95 min., België

'Kill me please' is een low-budgetspeelfilm met in de hoofdrollen

bekende namen als Benoit Poelvoorde en acteur-regisseur Bouli Lanners. De zwart-wit film vertelt het verhaal van een arts, dokter Kruger, die van zelfdoding een eenvoudige medische handeling wil maken. Zijn kliniek trekt vreemde patiënten aan, onder wie een komisch acteur met terminale kanker (Poelvoorde), een suicidale Luxemburgse erfgenaam die zijn geld heeft verkwest (Lanners) en een voormalige Berlijnse cabaretière die haar (zang) stem kwijt is. Dokter Krüger (Aurélien Recoing) is dermate begaan met de medemens dat hij wil voorkomen dat men in erbarmelijke omstandigheden uit het leven stapt. Wie een beroep op hem doet, kan na enkele therapie sessies het leven vaarwel zeggen. De dorpelingen houden niet van de (op zijn zachtst gezegd) zonderlinge snuiters die zich eventjes medisch verantwoord van kant komen maken en de onderhuidse spanningen nemen toe. Plots wordt het niet meer zo eenvoudig om te sterven zoals men dat graag had gewild.

Met een dubbele bekroning op het Internationaal Filmfestival van Rome (Prijz voor 'Beste Film' en 'Prijs van de Filmkritiek') zag regisseur Barco zijn gedurfd idee meteen erkend. De controverser deed zijn werk en uitlatingen als "groteske euthanasiekomedie" deden het cultgehalte van de zwarte komedie in de hoogte schieten.

Te zien: vrijdag 10 februari, 18.15 uur, zaal 6
zaterdag 12 februari, 22.30 uur, zaal 4

SOYLENT GREEN

Regie: Richard Fleischer. Science Fiction,
1973, 97 min., VS

De gebeurtenissen in 'Soylent Green' spelen zich af in 2022 op een

door broeikaseffect en overbevolking stervende aarde. Zowel energie- als voedselbronnen zijn uitgeput. Slechts een handvol ouderen zoals Sol Roth (Edward G. Robinson) herinnert zich nog de oude aarde waarop drinkbaar water en fris groen gebladerte voorkwamen. De jongere generatie kent alleen de verstedelijkte

woestenij waarin men tracht te overleven op rantsoenen soylent, die door de overheid worden uitgedeeld. De rijke bovenlaag leeft in betrekkelijke weelde en beschikt over stromend water, airco, boeken en zelfs echt eten.

De New Yorkse politierechercheur Robert Thorn (Charlton Heston) doet onderzoek naar de moord op de rijke zakenman William Simonson (Joseph Cotten). Zijn huisgenoot Sol Rot helpt hem hierbij. Roth doet een ontdekking die hem zo schokt dat hij besluit niet meer bij deze samenleving te willen horen. Hij schrijft een briefje dat hij naar huis gaat en vertrekt. Naar huis blijkt te staan voor een ceremoniële vorm van euthanasie in een daarvoor bestemde stervenskliniek.

De logica van het detectiveverhaal vormt een passende verpakking voor de gedurfd vraagstelling en sleurt de kijker ongemerkt mee in een overpeinzing over de toekomst van de mensheid en morele beschouwingen over actuele thema's als euthanasie.

Te zien: zaterdag 11 februari, 20.00 uur, zaal 5

A SHORT STAY IN SWITZERLAND

Regie: Simon Curtis.
Biografie/Drama,
2008, 90 min., VK

'A Short Stay' vertelt het diep ontroerende

verhaal van Anne Turner, een arts die in de Zwitserse kliniek Dignitas een einde aan haar leven liet maken. Het voorval was in 2006 in Engeland voorpaginanieuws. De gepensioneerde arts leed aan een degeneratieve neurologische ziekte en wist dat haar een langzame dood te wachten stond.

Julie Walters is in de biografische speelfilm 'A Short Stay In Switzerland' indrukwekkend als dokter Anne Turner. Het persoonlijke verhaal van Turner en haar kinderen, een hechte familie vol sterke, intelligente individuen, vormt het kloppende hart van de film. Haar zoon vertelde de BBC dat hij hoopt dat de film aanzet tot discussie over het zelfgewilde levenseinde: "De toeschouwer kan zelf bepalen of hulp bij zelfdoding goed of slecht is." Grand Lady Julie Walters kreeg een Emmy voor haar vertolking van dokter Anne Turner.

Te zien: vrijdag 10 februari, 20.15 uur, zaal 5

THE SUICIDE TOURIST

Regie: John Zaritsky.
Documentaire, 2007,
90 min., Canada

Zie voor een omschrijving van deze film pagina 14.

Te zien: zaterdag 11 februari, 16.00 uur, zaal 4

Masterclass

Oscar-winnaar regisseur John Zaritsky

Tijdens het festival THE END verzorgt de Canadese Oscar-winnende regisseur John Zaritsky een Masterclass. Zaritsky zal aan de hand van eigen beeldmateriaal uitleg geven over het regisseren van politiek en maatschappelijk omstrede onderwerpen en de morele dilemma's waarmee hij te maken krijgt tijdens het filmen. Daarnaast gaat hij in op het behoud van professionaliteit en zakelijke afstand terwijl je onvermijdelijk persoonlijk betrokken raakt bij de personen die je volgt, tijdens de langdurige en vaak heftige perioden van het filmen.

Naast veel lof was er regelmatig ook zware kritiek op Zaritskys documentaires. Over 'The Suicide Tourist' zei de directeur van de Britse mediawaakhond, John Beyer: "Verslaggevers moeten onpartijdig blijven. Nu beïnvloeden ze de publieke opinie en zetten ze andere patiënten misschien aan om hetzelfde te doen." Anti-euthanasiegroepen hadden vooraf zware kritiek geuit op de uitzending en spraken van: "Een cynische poging om hoge kijkcijfers te krijgen."

Tijdens THE END zijn twee documentaires van Zaritskys hand te zien:

AN APPOINTMENT WITH DEATH

Regie: John Zaritsky. Documentaire, 1994, 56 min., Canada

Voor het maken van deze documentaire woonde Zaritsky zes maanden in Nederland. Hij filmde diverse situaties waarbij euthanasie en levensbekortend handelen zonder verzoek werd verleend. Van een pasgeboren baby tot een 85-jarige met terminale kanker.

Te zien: vrijdag 10 februari, 16.00 uur, zaal 5

THE SUICIDE TOURIST

Regie: John Zaritsky. Documentaire, 2007, 90 min., Canada

In 'The Suicide Tourist' kiest regisseur John Zaritsky voor een onopgesmukt televisieformat, om het aangrijpende relaas van twee echtparen te schetsen die naar Zwitserland reizen voor hulp bij zelfdoding. Hij volgt de Amerikaan Craig Ewert (59) in de laatste maanden voor diens dood. Hij lijdt enkele jaren aan ALS en wil niet meer verder. Via internet komt hij in contact met de Zwitserse organisatie Dignitas, die suicide tourists helpt te sterven. Regisseur Zaritsky zit er met de camera bovenop. Hij filmt als Craig en zijn vrouw naar Zürich vliegen om

hun zaak te bepleiten voor een arts die een recept voor een barbituraat moet uitschrijven. Ewert sterft in het bijzijn van de camera.

Een tweede paar in de film, de Canadees George Coumbias en zijn vrouw, krijgt hun zin niet. Na een paar hartaanvallen heeft George geen plezier meer in het leven: 'Geen tennis, geen golf, geen seks.' Hij wil dood, zijn vrouw – kernegezond – wil hem volgen: 'Zonder hem is er voor mij geen leven.' Het blijkt een brug te ver, ook in Zwitserland. Gedesillusioneerd keren zij terug naar Canada. Maar ooit zullen ook zij aan de beurt zijn. Ze kijken er verlangend naar uit.

Te zien: zaterdag 11 februari, 16.00 uur, zaal 4

Masterclass: Vrijdag 10 februari 2012, 17:15 – 18.45 uur, VIP-lounge Tuschinski. Gratis toegankelijk.

Zaritsky won meer dan 30 awards voor zijn documentaires, waaronder een Academy Award (1982) voor de documentaire 'Just Another Missing Kid', een Cable Ace Award (1987) voor 'Rapists: Can They be Stopped', een Golden Gavel Award voor 'My Husband is Going to Kill Me', een Robert F. Kennedy Foundation Award voor 'Born in Africa' en de Alfred Dupont Award van Columbia University's School of Journalism in 1994 voor 'Romeo and Juliet in Sarajevo'. Drie documentaires: 'Broken Promises', 'Born in Africa' en 'Romeo and Juliet in Sarajevo' werden genomineerd voor Emmy Awards.